

opusdei.org

Crkva je uvijek mlada zaručnica

U svojoj homiliji na Duhove Papa Franjo je rekao: "Crkva je uvijek mlada zaručnica u koju je Gospodin ludo zaljubljen. Nemojmo se nikada umoriti biti otvoreni za Duha Svetog zazivajući ga u svemu što radimo."

26.05.2018.

U prvom čitanju današnje liturgije dolazak Duha Svetoga na Pedeseticu uspoređen je s "iznenadnim šumom s neba, kao kad

se digno silan vjetar." (Dj 2:2) Što nam ta slika govori? Potiče nas na razmišljanje o moćnoj sili koja nije sama sebi svrha, nego nužno stvara promjene. I vjetar, zapravo, donosi, promjenu: toplinu kad je hladno, osvježenje kad je vruće, kišu kad je zemlja suha... Duh Sveti radi isto, na drukčiji način, dakako. On je ta božanska snaga koja mijenja svijet. Devetnica Duhu Svetom podsjeća nas: "Umornima odmore, u vrućini lahore (...)" Zato ga usrdno molimo: "Nečiste nas umivaj, suha srca zalivaj, vidaj rane ranjenim." Duh ulazi u situacije i preobražava ih. On *mijenja srca* i On *mijenja situacije*.

Duh Sveti mijenja srca. Isus je rekao svojim učenicima: "Nego, primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." (Dj 1:8) To je upravo što se dogodilo. Ti su učenici, isprva u strahu, skrivajući se iza

zatvorenih vrata čak i nakon
Gospodinovog uskrsnuća, bili
preobraženi Duhom Svetim i, kako
Isus kaže u današnjem evanđelju,
svjedočit će za njega. (cf. Iv 15:27)
Više ne oklijevajući, hrabro počinju
od Jeruzalema i idu na kraj zemlje.
Bojažljivi dok je još Isus bio s njima,
postaju odvažni kada odlazi jer im je
Duh Sveti promijenio srca.

Duh oslobađa srca okovana strahom.
On premošćuje svaki otpor. Onima
koji se zadovoljavaju mediokritetom
udahnuje bezrezervnu
velikodušnost. Otvara srca koja su
zatvorena. Potiče one koji žive za
svoju udobnost da je napuste, služe i
odu novim smjerovima. Oduševljava
mlake za nove snove. To je što znači
mijenjati srca. Mnogi ljudi obećavaju
promjenu, nove početke i razne
obnove velikih razmjera, ali iskustvo
nas uči da nijedan zemaljski pokušaj
promjene stvarnosti ne može u
potpunosti zadovoljiti ljudsko srce.

Ali promjena koju Duh donosi drukčija je. Ona ne mijenja revolucionarno svijet oko nas, ali mijenja nam srca. Ne oslobađa nas težine naših problema, ali nas iznutra oslobađa da se s njima možemo součiti. Ne daje nam sve odjednom, ali daje da s pouzdanjem nastavljamo nikada se ne umarajući od života. Duh nam održava srce mladim i vraća obnovljenu mladost. Mladost, unatoč svim našim pokušajima da je produljimo, prije ili kasnije blijedi i nestaje; Duh, nasuprot, sprječava ono starenje koje je jedino nezdravo: naime, unutarnje starenje. Kako to čini? Obnavljajući nam srca, opraštajući grješnicima. Ovo je velika prilika: od nas koji smo krivi čini pravednike i tako sve mijenja. Od robova grijeha postajemo slobodni ljudi, od slugu postajemo voljena djeca, od bezvrijednih vrijedni, od razočaranih ispunjeni nadom. Djelovanjem Duha

Svetoga radost se opet rađa i mir cvjeta u nama.

Danas, stoga, pokušajmo naučiti što činiti kad smo potrebni prave promjene. A tko je među nama ne treba? Pogotovo kad smo obeshrabreni, umorni od životnih tereta, opterećeni vlastitom slabosti ili kad je teško ići dalje, a ljubiti se čini nemoguće. U tim trenucima trebamo snažan podstreh: Duha Svetog, Božju snagu. U Vjeronanju ispovijedamo da je On životvorac. Koliko bi nam svima godio takav "životvorni udar"! Recimo svako jutro kad se probudimo: "Dođi, Duše Sveti, dođi u moje srce, dođi u moj dan!"

Duh ne mijenja samo srca, već *On mijenja i okolnosti*. Kao vjetar koji puše u svim smjerovima, On prodire u najnezamislivije situacije. U Djelima apostolskim - knjizi koju bismo češće trebali čitati, a čiji je

glavni lik Duh Sveti - čitamo o nevjerojatnom nizu događaja. Kad učenici to najmanje očekuju, Duh ih šalje k poganima. Otvara im nove putove, kao u epizodi o đakonu Filipu: Duh ga izvodi na pustinjsku cestu od Jeruazalema do Gaze... (Kako nam uznemiravajuće to ime danas zvuči! Neka Duh Sveti promjeni srca i donese mir Svetoj Zemlji!) Dok je bio na putu, Filip propovijeda jednom etiopskom dvoraninu i krsti ga. Zatim ga Duh odvodi u Azot, pa u Cezareju da bi, stalno u novim prilikama, navješćivao Riječ Božju. Tu je i Pavao, "okovan Duhom" (Dj 20:22), koji putuje dugo i naširoko donoseći Evanđelje ljudima koje nikad nije vidio. Tamo gdje je Duh Božji, uvijek se nešto događa; gdje on puše, stvari nisu mirne.

Kada u životu svoje zajednice osjetimo izvjesnu letargiju, kada se sami prije odlučujemo na mir i tišinu

nego na Božju novost, radi se o lošem znaku. A znači da pokušavamo pronaći zaklon od vjetra Božjeg Duha. Također, kada nam je glavni cilj samoodržanje, a čvrsto smo vezani za udobnost i sigurnost doma, nije dobar znak. Duh puše, ali mi smo spustili jedra. A ipak, koliko smo ga puta vidjeli kako čini čuda! Često, čak i u najsumornijim vremenima, Duh je nadahnuo izvanrednu svetost! Zato što je On duša Crkve koja je stalno oživljuje obnovljenom nadom, ispunja je radošću, čini je plodnom i daje da novi život cvjeta. Kad se u obitelji rodi dijete, to remeti naš raspored, skraćuje vrijeme za spavanje, ali nam također donosi radost koja ponavljuje naše živote, čini da lakše idemo naprijed i omogućava da budemo velikodušniji u ljubavi. Tako je i s Duhom: On donosi "miris djetinjstva" Crkvi. Uvijek iznova donosi novo rođenje i oživljava našu prvu ljubav. Duh podsjeća Crkvu da je, uza svu svoju

višestoljetnu povijest, još uvijek mlada zaručnica Kristova u koju je On ludo zaljubljen. Nikada neka nam ne dosadi pozivati Duha Svetog u svoje živote i zazivati ga u svemu što radimo: "Dođi, Duše Sveti!"

On će donijeti snagu za promjenu, jedinstvenu snagu koja je, takoreći, i *centripetalna i centrifugalna*.

Centripetalna je, odnosno, ide prema središtu jer djeluje duboko u našim srcima. Donosi jedinstvo usred

podjele, mir usred nevolja, snagu usred kušnji. Pavao nas podsjeća na to u drugom čitanju, gdje piše da su plodovi Duha Svetoga radost, mir, vjernost i suzdržanost. (cf. *Gal 5:22*)

Duh nas uvodi u intimu s Bogom i u doticaj s tom unutarnjom snagom pomoću koje možemo ići naprijed.

Ali istovremeno, On je i centrifugalna sila, dakle, ona koja usmjeruje van.

Onaj koji nam stavlja u pažnju naše središte isti je koji nas vodi do svih ljudskih periferija. Onaj koji otkriva

Boga ujedno nam otvara srca za našu braću i sestre. Šalje nas, čini svjedocima i zato izlijeva na nas - opet Pavlovim riječima - ljubav, dobrotivost, velikodušnost i blagost. Samo u Duhu Tješitelju naše riječi mogu biti životne i zaista tješiti druge. Oni koji žive po Duhu žive u stalnoj duhovnoj napetosti: osjećaju u sebi snažnu privrženost Bogu i istovremeno snažan poticaj da se otvore svijetu.

Zamolimo ga da nas nauči živjeti upravo na taj način. Duše Sveti, silni Božji vjetre, puhni na nas, zapuši u našim srcima i učini da izdišemo Očevu nježnost! Puši u Crkvi i nagnaj je da ide do krajeva zemlje tako da može, došavši s tobom, donijeti ništa drugo nego tebe. Neka tvoj vjetar donese ovom svijetu toplinu mira i svježinu nade. Dođi Duše Sveti, promijeni nas iznutra i obnovi lice zemlje. Amen.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/crkva-je-uvijek-mlada-
zarucnica/](https://opusdei.org/hr-hr/article/crkva-je-uvijek-mlada-zarucnica/) (2.04.2025.)